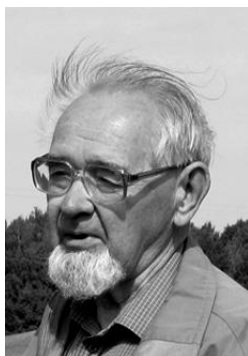

IGNA ROOMA – in memoriam

30.11.1930–†29.01.2017

29. jaanuaril lahkus manalateele mullateadlane Eesti Mullateaduse Seltsi auliige Igna Rooma. Igna sündis 30. novembril 1930. aastal Pangodi vallas Tartumaal kooliõpetaja perekonnas. Keskkooli sai ta toleaegses Tartu mainekas I keskkoolis (praegune Treffneri gümnaasium) 1949. aastal. Juba teismelisena oli Igna loodusõber. Eriliselt köitis teda

botaanika ja keskkooli lõpetamise järel oli tal plaan minna Tartu Ülikooli botaanikat õppima. Vahetult enne sisseastumiseksameid otsustas ta aga ümber õpingute kasuks Eesti Põllumajanduse Akadeemia agronoomiateaduskonnas. Selle lõpetas ta 1954. aastal III lennus õpetatud agronoomina. EPA viimastel kursustel hakkas Igna koos kursusekaaslase Loit Reintamiga huvi tundma mullateaduse ja muldade kaardistamise vastu, see jäi tema tegevuseks kogu järgneva eluks.

Vahetult EPA lõpetamise järel 1954. a sai Ignast ENSV Põllumajanduse Ministeeriumi maakorralduse valitsuse juurde vastloodud mullastiku kaardistajate rühma juhataja. Rühm tuli aga algul komplekteerida ja välja õpetada ning välja töötada ka mullastiku kaardistamise meetodika. 1961. aasta kevadel liideti kaardistajate rühm RPI Eesti Põllumajandusprojekti koosseisu mullastiku uurimise osakonnana. Seda juhatas Igna kuni 1964. aastal EPA mullateaduse ja agrokeemia kateedrisse vanemteaduriks tulekuni. EPA-s ei õnnestunudki Ignal lisakohustuste kõrval ellu viia oma plaani valmis kirjutada kandidaadidissertatsioon Põhja- ja Lääne-Eesti paepealsetest muldadest, mille kohta ta oli varem rohkesti materjali kogunud.

1970. aastast kuni pensionile siirdumiseni 1990. aastal töötas Igna taas RPI Eesti Põllumajandusprojekti peamullateadlasena, kus ootas ees kogu Eestit hõlmav metsamaade mullastiku kaardistamine, looduslike ja haritavate maade kvaliteedi inventeerimine ning keskmise- ja väikesemõõtkavaliste mullastikukaartide koostamine. Teda võib lugeda mullaseire alusepanijaks Eestis.

Pärast pensionile jäämist ei jätnud Igna mullateadust maha, ta töötas aastatel 1992–1996 Tartu Ülikoolis geograafia instituudi teadurina ja 1993–1995 Eesti Põllumajandusülikoolis, õpetades mullateaduse üldkursust ning mullastiku kaardistamise erikursust.

Igna peamisteks uurimisvaldkondadeks olid mulla-geograafia ja Eesti erinevate piirkondade ning kogu vabariiki hõlmavate mullastikukaartide koostamise meetodikate väljatöötamine. Tema juhendamisel ja otsesel osalusel on koostatud mitmeid erinevates mõõtkavades Eesti mullastiku kaarte. Koos L. Reintamiga on nad viinud Eesti mullad Euroopa mulla atlasesse. Igna oli üks 1962. aastal esimese mahukama eestikeelse mullateaduse kõrgkooliõpiku kaasautoritest. Ladusa tekstiga kirjamehena on ta üle 60 teadustrükise autoriks.

Igna oli ainulaadse 1970. aastast alguse saanud 8-osalise brošüüri „Eesti NSV mullastik arvudes“ üheks koostajaks, kuhu on kokku võetud suuremõõtkavalisel mullastiku kaardistamisel ja põllumuldade püsiseirel kogutud tähtsamad muldade omaduste andmed ja nende põhjal tehtud üldistused.

Ühiskondliku tööna oli Igna Rooma aastatel 1965–1990 Üleliidulise Mullateadlaste Seltsi kesknõukogu liige ja Eesti filiaali teadussekretär. Pikaajase Eesti muldade uurimise ja mullastiku kaardistamise tööde läbiviimise eest sai ta 1994. aastal Eesti Vabariigi teaduspreemia.

Aastatel 2002–2006 osales Igna aktiivselt põllumuldade seire taaskäivitamises nii konsulendina kui välitöödel osalejana. Igna Rooma valiti taasloodud Eesti mullateaduse Seltsi auliikmeks ja kuni viimase ajani osales ta nüüd juba Eesti Maaülikooli mullateaduse ja agrokeemia osakonna ning Eesti mullateaduse seltsi poolt korraldatud õppekursioonidel ja mullapäevadel. Tema teoreetiline pagas ja hindamatu välitööde kogemus lubasid muldi iseloomustada põhjalikult ja nauditavalt mistahes Eesti paigas.

Igna Rooma lahkumisega oleme kaotanud Eesti suurima muldade väliuurimise kogemusega mullateadlase.

Endiste kolleegide nimel

Enn Leedu